

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 205/04-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. F., trvale bytom V., vo veci porušenia jeho základných práv upravených v čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. k. 9 C 245/99-35 z 13. septembra 1999, vo veci porušenia jeho základných práv upravených v čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Poprade v konaní vedenom pod sp. zn. Er 720/00, vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom súdneho exekútora JUDr. M. B. v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 4/2000 a vo veci porušenia jeho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky stanoviskom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. F. v časti namietajúcej porušenie jeho základných práv

a) rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. k. 9 C 245/99-35 z 13. septembra 1999
o d m i e t a ako podanú neoprávnenou osobou;

b) postupom Okresného súdu v Poprade v konaní vedenom pod sp. zn. Er 720/00
o d m i e t a ako neprípustnú;

c) postupom súdneho exekútora M. B. v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 4/2000 o d m i e t a ako neprípustnú;

d) postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 19. júla 2004 doručené podanie Ing. P. F., trvale bytom V. (ďalej len „sťažovateľ“). Z jeho obsahu vyplýva, že zámerom sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy rozsudkom Okresného súdu v Poprade (ďalej len „okresný súd“) č. k. 9 C 245/99–35 z 13. septembra 1999 a porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Er 720/00.

Pretože podanie neobsahovalo všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby v určenej lehote svoje podanie doplnil o chýbajúce náležitosti.

Sťažovateľ svoju sťažnosť doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 9. septembra 2004. V tomto podaní sťažovateľ okrem iného požiadal o ustanovenie právneho zástupcu a rozšíril svoju sťažnosť aj o namietané porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 4 ústavy postupom súdneho exekútora JUDr. M. B. v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 4/2000 a porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy stanoviskom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len

„ministerstvo“). Navrhol, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti prijal nasledovné rozhodnutie:

„Popretie a nepriznanie práva byť účastníkom konania pred súdom vo veci samej zn. 9 C 245/99 ako aj v samotnom konaní o výkone rozhodnutia zn. Er 720/00 a v stanovisku na MS je porušením čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Rozhodovanie zaujatého sudcu v konaní 9 C 245/99 je porušením čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Priznanie nezákonnej sumy v konaní 9 C 245/99 v prospech navrhovateľa napĺňa skutkovú podstatu nezákonného obohatenia a takýmto zvýhodnením jednej strany sporu došlo k porušeniu čl. 47 ods. 3 Ústavy SR. Nepostúpenie námietky zo dňa 11. 9. 2000 v konaní Er 720/00 na súd, aby o nej rozhodol je porušením čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.

Nedodržanie procesných postupov v konaní exekútora a to § 135 ods. 1 a vydaniu súhlasu na zriadenie exekučného práva na nehnuteľnosť a jeho samotné zriadenie bez toho, aby bolo sťažovateľovi priznané právo byť účastníkom konania aj keď mu toto právo vzniklo 28. 8. 2000, pozemok v Kú Vikartovce zo strany tzv. oprávneného došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na voľné narábanie s vlastným majetkom a porušenia čl. 20 ods. 4 Ústavy SR. Na základe týchto skutočností, Ústavný súd Slovenskej republiky určuje rozhodnutie 245/99-35 zo dňa 13. 9. 1999 za neplatné a ruší ho v plnom rozsahu. Rovnako určuje zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť pozemok s príslušenstvom zastavané plochy Kú Vikartovce za protiústavné a ruší ho v plnom rozsahu.“

V odôvodnení svojej sťažnosti sťažovateľ okrem iného uvádza:

„Dôvodom podania tejto sťažnosti na Ústavný súd SR je skutočnosť že mi nebolo v konaní o exekučnom titule 9C 245/99 umožnené podať akýkoľvek opravný prostriedok alebo námietku, keďže súd v rozpore so zákonom ma nepribral do konania o ex. titule aj napriek tomu že išlo o následky právneho úkonu týkajúceho sa bezpodielového majetku, a rovnako ma až donedávna nepribral do konania o výkone rozhodnutia aj napriek tomu, že mi toto právo zo zákona vyplýva § 37 ods. 2 čím mi boli upreté aj práva prináležajúce účastníkovi konania.

Dôvodom podania ústavnej sťažnosti v súvislosti s konaním Exekútorského úradu a tzv. oprávneného ako subjektu štátnej správy je skutočnosť, že takéto konanie nie je preskúmateľné súdom pretože spadá pod § 248 O. s. p. Z toho plynie právomoc Ústavného súdu SR...“.

Okrem toho podaním doručeným ústavnému súdu 9. septembra 2004 požiadal sťažovateľ o odklad vykonateľnosti rozhodnutia č. k. 9 C 245/99-35 z 13. septembra 1999.

V záujme objektívneho posúdenia tvrdení sťažovateľa obsiahnutých v sťažnosti ústavný súd požiadal okresný súd o predloženie spisov sp. zn. Er 720/00 a Ex 4/2000.

Z obsahu spisov sp. zn. Er 720/00 a sp. zn. Ex 4/2000 zistil ústavný súd nasledovné skutočnosti:

Predmetom konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 245/99 bola žaloba Národného úradu práce - Okresného úradu Poprad (ďalej len „navrhovateľ“ alebo „oprávnený“) proti odporkyni O. F., naposledy bytom P., t. č. na neznámom mieste (ďalej len „povinná“), zastúpenej opatrovníkom S. H., bytom P., o zaplatenie sumy 190 000 Sk s prísl. Navrhovateľ opieral svoj nárok o porušenie dohody č. 312/94 a jej dodatkov, ktorou poskytol povinnej návratný finančný príspevok 50 000 Sk a nenávratný finančný príspevok vo výške 70 000 Sk (spolu 120 000 Sk). Okresný súd v rozsudku č. k. 9 C 245/99-35 z 13. septembra 1999 zaviazal povinnú, ktorá je manželkou sťažovateľa, zaplatiť navrhovateľovi sumu 190 000 Sk (pozostávajúcu zo zmluvnej pokuty vo výške 100 % návratného a nenávratného príspevku a z vrátenia celej sumy nenávratného príspevku), ako aj trovy tohto konania v sume 7 600 Sk do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 9. novembra 1999.

Predmetom konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. Er 720/00 je vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku okresného súdu č. k. 9 C 245/99-35 z 13. septembra 1999 v prospech oprávneného Národného úradu práce - Okresného úradu práce Poprad (t. č. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Poprade) proti

povinnej, o vymozenie 190 000 Sk istiny s príslušenstvom. Zo spisu sp. zn. Er 720/00 ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti:

- okresný súd 3. februára 2000 poveril výkonom exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ľ. S., so sídlom K.,
- dňa 21. októbra 2003 súdny exekútor JUDr. M. B. vydal upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie,
- žiadosťou doručenou okresnému súdu 29. októbra 2003 požiadal súdny exekútor JUDr. M. B., dočasne ustanovený za náhradníka JUDr. Ľ. S., o ustanovenie opatrovníka povinnej vzhľadom na skutočnosť, že sa nezdržuje v mieste trvalého pobytu a adresa jej pobytu nie je známa (žiadosť je doložená dokumentáciou potvrdzujúcou, že súdny exekútor v predchádzajúcom období intenzívne zisťoval miesto pobytu povinnej),
- okresný súd listom z 26. novembra 2003 vyzval sťažovateľa, aby sa v určenej lehote vyjadril, či dá súhlas na to, aby bol súdom ustanovený za opatrovníka povinnej (jeho manželky), s upozornením, že ak súhlas nedá, bude za opatrovníka ustanovený zamestnanec okresného súdu,
- na základe žiadosti konajúcej sudkyne z 22. januára 2004, v ktorej vzniesla námietku zaujatosti, bola vec pridelená opatrením predsedu okresného súdu z 23. januára 2004 sudkyňi JUDr. J. B.,
- uzneseniami č. k. Er 720/00-31, 32 z 22. marca 2004 vyzval okresný súd Obvodné oddelenie Policajného zboru Poprad, Obecny úrad vo Vikartovciach, Mestský úrad v Poprade a oprávneného, aby zistili pre súd informácie o trvalom, resp. prechodnom pobyte povinnej,
- uznesením č. k. Er 720/00-33 z 22. marca 2004 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby do troch dní oznámil súdu, či je ochotný vykonávať funkciu opatrovníka povinnej,
- dňa 30. marca 2004 bola okresnému súdu doručená odpoveď sťažovateľa na predchádzajúcu výzvu okresného súdu, v ktorej sa k nej odmieta „v tomto štádiu“ vyjadriť vzhľadom na doterajší priebeh konania, v ktorom mu „dlhodobo bolo upierané právo byť účastníkom konania, aj keď skutočnosť, že v tomto konaní ide o BSM je zjavná z dokumentov v spise Er 720/00“,
- sťažovateľ doručil 30. marca 2004 tiež návrh na odklad exekúcie, ako aj návrh na zastavenie exekúcie a vylúčenie vecí z exekúcie,

- okresný súd na základe informácií získaných z Obecného úradu vo Vikartovciach 25. marca 2004 zistil, že povinná sa zdržiava v časti Chatová osada Mlyn 28, Vikartovce, a túto skutočnosť oznámil uznesením sp. zn. Er 720/00-52 z 22. apríla 2004 súdnemu exekútorovi, ktorého zároveň vyzval, aby mu oznámil, či trvá na ustanovení opatrovníka povinnej,
- dňa 4. mája 2004 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým vyjadril súhlas s ustanovením za opatrovníka povinnej, ale len potom, keď okresný súd rozhodne o jeho návrhoch na odklad a zastavenie exekúcie a vylúčenie vecí z exekúcie z 30. marca 2004,
- v liste doručenom okresnému súdu 7. júla 2004 súdny exekútor oznámil (na základe výzvy okresného súdu z 22. júna 2004) okresnému súdu, že trvá na ustanovení opatrovníka povinnej, a navrhol, aby súd zamietol návrhy sťažovateľa na odklad exekúcie, resp. jej zastavenie z dôvodov vyplývajúcich z § 56 a § 57 Exekučného poriadku,
- uznesením č. k. Er 720/00-82 zo 16. augusta okresný súd opätovne vyzval sťažovateľa, aby *„oznánil, či je ochotný vykonávať v tomto konaní opatrovníka svojej manželke O. F.. Vo svojom vyjadrení z 29. 4. 2004 podmienil vykonávanie tejto funkcie určitými skutočnosťami, ktoré pri ustanovovaní opatrovníka súdu bránia rozhodnúť a poveriť touto funkciou jeho osobu. Preto súd žiada informáciu o tom, či na podmienkach uvedených v podaní z 29. 4. 2004 trvá alebo nie“*,
- dňa 31. augusta 2004 doručil sťažovateľ okresnému súdu námietky proti uzneseniu č. k. Er 720/00-82 zo 16. augusta 2004 a žiadosť o predĺženie lehoty na odpoveď na výzvu okresného súdu na dobu 5 dní od vybavenia jeho námietky.

Zo spisu sp. zn. EX 4/2000 ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti:

- návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej bol exekútorskému úradu doručený 10. januára 2000,
- upovedomenie o začatí exekúcie v prospech oprávneného proti povinnej predajom nehnuteľností bolo doručené sťažovateľovi ako spoluvlastníkovi predmetných nehnuteľností 4. septembra 2000,

- súdny exekútor listom z 5. septembra 2000 oznámil sťažovateľovi, že námietky proti exekúcii môže vzniesť len povinná, a poučil ho, že upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľností mu bolo doručené ako spoluvlastníkovi predmetnej nehnuteľnosti.
- sťažovateľ listom z 11. septembra 2000 podal námietky proti exekúcii s odôvodnením, že sa nemal možnosť oboznámiť so spisovou dokumentáciou, exekučný titul považuje za neúčinný a jej výkon za predčasný.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd, vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ požaduje od ústavného súdu vysloviť porušenie jeho základných práv upravených v čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 245/99-35 z 13. septembra 1999 a porušenie jeho základných práv upravených v čl. 48 ods. 2 a čl. 46 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Er 720/00, porušenie jeho práv podľa čl. 20 ods. 4 ústavy postupom súdneho

exekútora JUDr. M. B. v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 4/2000 a porušenie jeho práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy stanoviskom ministerstva.

Podľa čl. 20 ods. 4 ústavy „Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.“.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky“.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy „Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.“.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy „Všetci účastníci sú si v konaní .... rovní“.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...“.

1. K časti sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv sťažovateľa rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 245/99-35 z 13. septembra 1999

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd...

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 245/99 nebol sťažovateľ účastníkom, vedľajším účastníkom ani iným procesne oprávneným subjektom. Preto v tomto konaní nemohol uplatňovať svoje procesné práva

a plniť procesné povinnosti. Z toho dôvodu nemohlo v posudzovanom konaní dochádzať k porušovaniu jeho základných práv alebo slobôd. Toto zistenie viedlo ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 1 ústavy k záveru o potrebe odmietnuť túto časť sťažnosti sťažovateľa ako podanú neoprávnenou osobou.

2. K časti sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv sťažovateľa postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Er 720/00

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu k iným právnym prostriedkom patria tie právne prostriedky, ktorými účastník konania alebo iný oprávnený subjekt môže iniciovať začatie konania pred kompetentným orgánom verejnej moci, pričom účelom použitého prostriedku je ochrana práv a oprávnených záujmov osoby v rozsahu, v ktorom požaduje ochranu aj v konaní pred ústavným súdom. K takým iným právnym prostriedkom preto patria všetky úkony, ktorými sa navrhuje poskytnutie ochrany právam a oprávneným záujmom účastníkov, ako aj tie úkony, ktorými sa sleduje obrana takej osoby pred rozhodnutiami, opatreniami alebo inými zásahmi orgánov verejnej moci, napríklad sťažnosť v konaniach pred orgánmi štátnej správy súdov, možnosť podať nový návrh na začatie súdneho konania, návrh na odklad a zastavenie exekúcie a podobne.

Sťažovateľ je v namietanom konaní, ktoré je civilnou exekúciou, účastníkom konania ako manžel povinnej. Z toho vyplýva, že ako účastník konania, ktorý síce nie je povinný, má priznané viaceré procesné oprávnenia a povinnosti. Súčasne exekučné právo takému účastníkovi poskytuje viaceré prostriedky obrany pred postupmi exekučných orgánov. Sťažovateľ tieto prostriedky obrany svojho postavenia manžela povinnej a ochrany svojho majetku aj využil, keď 23. marca 2004 podal návrh na zastavenie exekúcie a vylúčenie veci z exekúcie vedenej pod sp. zn. Ex 4/2000 a Er 720/00. Návrh na vylúčenie veci z exekúcie aj návrh na jej zastavenie sa vo všeobecnosti považujú za účinné prostriedky

obrany účastníkov exekučného konania, ktoré sú účastníkom dostupné bez súčinnosti s iným orgánom verejnej moci a ich úspešné použitie vedie k výsledku, ktorý požaduje sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom. Exekučný súd o týchto úkonoch sťažovateľa, ako to vyplýva zo súdneho spisu, koná, a preto v súlade s § 53 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako neprípustnú.

3. K časti sťažnosti namietajúcej porušenie základných práv sťažovateľa postupom súdneho exekútora JUDr. M. B. v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 4/2000

Sťažnosť v tejto časti bola odmietnutá pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde z dôvodov uvedených pod bodom 2.

4. K časti sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva sťažovateľa ministerstvom

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Princíp subsidiarity potvrdzuje aj § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a

zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci. Iným zásahom je aj sťažovateľom tvrdený postup ministerstva.

Podľa § 250v ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Vychádzajúc z citovaných článkov ústavy, ustanovení zákona o ústavnom súde a Občianskeho súdneho poriadku, ako aj tvrdení sťažovateľa uvedených v sťažnosti proti ministerstvu, ústavný súd odmietol sťažnosť smerujúcu proti ministerstvu pre nedostatok právomoci, ktorý vyplýva z toho, že sťažovateľom uvádzané tvrdenia zakladajú právomoc správneho súdnictva (čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Po odmietnutí sťažnosti bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2004